

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

- w sprawie upamiętnienia 50. rocznicy śmierci Władysława Szafera.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy panią poseł Darię Gosek-Popiołek.

(-) Magdalena Biejat; (-) Wiesław Buż; (-) Włodzimierz Czarzasty; (-) Agnieszka Dziemianowicz-Bąk; (-) Monika Falej; (-) Krzysztof Gawkowski; (-) Maciej Gdula; (-) Daria Gosek-Popiołek; (-) Arkadiusz Iwaniak; (-) Przemysław Koperski; (-) Maciej Kopiec; (-) Katarzyna Kotula; (-) Katarzyna Kretkowska; (-) Paweł Krutul; (-) Anita Kucharska-Dziedzic; (-) Marcin Kulasek; (-) Robert Kwiatkowski; (-) Beata Maciejewska; (-) Paulina Matysiak; (-) Wanda Nowicka; (-) Robert Obaz; (-) Karolina Pawliczak; (-) Monika Pawłowska; (-) Andrzej Rozenek; (-) Marek Rutka; (-) Joanna Scheuring-Wielgus; (-) Joanna Senyszyn; (-) Anita Sowińska; (-) Wiesław Szczepański; (-) Andrzej Szejna; (-) Jan Szopiński; (-) Krzysztof Śmiszek; (-) Tadeusz Tomaszewski; (-) Tomasz Trela; (-) Katarzyna Ueberhan; (-) Dariusz Wieczorek; (-) Zdzisław Wolski; (-) Bogusław Wontor; (-) Marcelina Zawisza; (-) Anna Maria Żukowska.

UCHWAŁA

z dnia ... 2020 r.

w sprawie upamiętnienia 50. rocznicy śmierci Władysława Szafera

Pięćdziesiąt lat temu, 16 listopada 1970 roku, zmarł Władysław Szafer, wybitny polski botanik i działacz na rzecz ochrony przyrody.

Władysław Szafer urodził się 23 lipca 1886 r. w Sosnowcu. Studiował botanikę na uniwersytecie w Wiedniu, a następnie na Uniwersytecie Lwowskim, gdzie w 1910 roku uzyskał tytuł doktora nauk przyrodniczych. W 1918 r. został profesorem nadzwyczajnym Uniwersytetu Jagiellońskiego, a w 1919 r. uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Był wszechstronnym przyrodnikiem – jego zainteresowania naukowe obejmowały florystykę, systematykę roślin naczyniowych, fitogeografię i fitosocjologię oraz paleobotanikę, a także leśnictwo, geologię i geografę. Opublikował około 700 prac naukowych i popularnonaukowych, był m.in. współautorem kanonicznych pozycji „Rośliny polskie” czy „Szata roślinna Polski”.

Władysław Szafer miał ogromne zasługi w dziedzinie ochrony przyrody. Udzielał się w Komisji Ochrony Przyrody Towarzystwa Krajoznawczego w Warszawie, Tymczasowej Komisji Ochrony Przyrody i Państwowej Rady Ochrony Przyrody. Z jego inicjatywy w 1928 r. została powołana Liga Ochrony Przyrody.

Pełnił również liczne funkcje w instytucjach akademickich: był członkiem, a później dyrektorem Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego Polskiej Akademii Umiejętności (1946-1939), delegatem PAU do Komitetu Naukowego Leśnego, wiceprezesem PAU, przewodniczącym Komitetu Badań Fizjograficznych oraz przewodniczącym Rady Muzeum Przyrodniczego PAU. Od momentu powstania Polskiej Akademii Nauk do 1961 r. był jej wiceprezesem. Doprowadził do utworzenia i kierował oddziałem PAN w Krakowie. Zasiadał także w licznych ciałach PAN: Komisji Nauk Biologicznych; Komitecie Przestrzennego Zagospodarowania Kraju przy Prezydium PAN, Komitecie Botanicznym, Komitecie Zagospodarowania Ziemi Górskich, Rady Naukowej Zakładu Biologii Wód, Zakładzie Badań

Leśnych, Zakładzie Dendrologii i Pomologii w Kórniku, Radzie Naukowej Instytutu Botaniki oraz Zakładzie Ochrony Przyrody PAN. Był także aktywny na arenie międzynarodowej.

Z ochrony przyrody uczynił swoją misję i przez całe życie z oddaniem ją realizował, deklarując: „Najgroźniejszym wrogiem przyrody jest ludzka głupota i bezmyślność. Nigdy nie złożę broni i nigdy nie odłożę pióra by ratować polską przyrodę”. Miał ogromny udział w powstaniu m.in Tatrzańskiego Parku Narodowego, Ojcowskiego Parku Narodowego, Białowieskiego Parku Narodowego i Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz wielu rezerwatów i pomników przyrody.

Dziedzictwo Szafera stanowi ważny punkt odniesienia dla współczesnych przyrodników, a jego niezłomna postawa może stanowić wzór dla wielu adeptów nauki. Wiele uwagi przykładął do edukacji młodzieży i wychowania jej w patriotyzmie, który bezpośrednio łączył się dla niego z szacunkiem dla przyrody i natury. Mawiał: „Niechże na straży tych cudów ojczystej przyrody stanie w pierwszym rzędzie nasza młodzież.”

W 50. rocznicę śmierci Władysława Szafera Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oddaje cześć jego pamięci i dziełu.